

*goran maler* **SENNHEISER**  
**IE 80S**



Zamolite li audiofila da nabroji nekoliko proizvođača slušalica, možemo se kladiti da će Sennheiser biti među njima. Međutim, ono što me iznenadilo jest da ni mladoj generaciji, koja ne može biti dalje od „audiofilije“, Sennheiser nije nepoznato ime. U stvari, to i nije tako čudno; njemački proizvođač ima modele za sve i svakoga: bilo *in-ear*, *over-ear*, žičane, bežične, *bluetooth*, i u svim cjenovnim razredima.

Prije koju godinu tražio sam *in-ear* slušalice koje kvalitetom reprodukcije mogu zadovoljiti moje audiofilske apetite, a ipak nisu jezivo skupe da mi ne bude odveć žao koristiti ih na plaži ili trčati s njima, pa ako slučajno i „dobiju noge“ ili ih izgubim, neće biti kraj svijeta.

Pred desetak godina iz Sennheisera nisu podlegao trendu natjecanja među proizvođačima u tome koliko je malih zvučnika moguće ugrurati u *in-ear* kućište, nego su konstruirali jedan *driver* na kojem je bilo moguće malim odvijačem po želji ugoditi odziv dubokotonskih frekvencija. Tako su nastale IE 80, koje su postigle zavidan uspjeh, a osam godina kasnije pojavila se i unaprijeđena S varijanta koja je predmet našeg testa.

Slušalice dolaze u lijepoj tvrdoj kutiji sa ukupno devet različitih nastavaka za uho (silikon, memorijska pjena), alatom za regulaciju basa i čišćenje te plastičnim lukovima za vođenje kabela iznad uha ako ga se želi

koristiti. Kabel je solidnog presjeka, ne zapetljava se, moguće ga je odvojiti od slušalica i po potrebi zamijeniti. Nema *in-line* komande, mikrofona ni mogućnosti regulacije glasnoće. Konektor je standardni 3.5 mm. Uz 80S postoji i bežični model 80S BT koji ima mikrofona pa se može koristiti za razgovor.

U prvom momentu slušalice djeluju veliko i čudno, ali kad se izabere odgovarajući nastavak za uho i slušalice se namjeste, vrlo su udobne za duža slušanja. Kabel se vodi preko uha, što zahtjeva malo privikavanja, ali sve je vrlo stabilno i slušalica ne klizi iz uha niti pri trčanju. Često mi se dogodi da zaspem sa slušalicama, što nije nikakav problem jer jednom postavljene, prilično su plosnate i ne smetaju.

## SLUŠANJE

Prvo što sam zapazio je masa zvuka koja je potekla uz bas tonove prepune autoriteta. Basovska linija u „Comfortably Numb“ s Watersovog koncertnog „In the Flesh“ ili Springstenova „Streets of Philadelphia“ zvučala je čisto, čvrsto i definirano. Valja naglasiti da 80S nisu posve neutralne poput npr. Staxovih elektrostatskih slušalica, nego su kroz frekventni opseg ugođene prema laganoj v-krivulji. Već u položaju 1 (od 5) za mene je basa bilo potpuno dovoljno, no ako netko želi, može eksperimentirati s ostalim položajima. Idući prema položaju 5 bas postaje dublji, teži, tamnijeg tona. Pokazalo se to dobrim za snimke s početka digitalnog doba kada je vladalo mišljenje da je dovoljno na kutiji kompaktnog diska pronaći oznaku DDD i

imati „perfect sound forever“. Ipak, bas područje se nikad nije nametnulo ili prelijevalo u srednjotonski ili visokotonski dio spektra muteći ga, već je djelovalo više poput čvrstog sidrišta. Orgulje na RR-ovoj snimci Rutterovog „Requiema“ su zvučale snažno, bogato, dok je zbor zadržao svjetlinu, lakoću i prozračnost u srednjim i visokim.

Srednji tonovi zvuče čisto, otvoreno, prisutno, ali su ipak reproducirani sa nešto manje energije od basa ili visokih tonova. Vokal Shelby Lynne na „Just a Little Bit Lovin“ zvuči prozračno, puno, toplo bez prizvuka sibilantnosti (odlična analogna snimka, što je samo pojačalo moje uvjerenje da je upravo kvalitetna snimka početak i kraj svake kvalitetne reprodukcije zvuka). Reprodukcijska visokih tonova je eksplozivna, brza, ispunjena detaljima i nabijena energijom čineći dobru ravnotežu obilnom basu. Ovdje se ovaj odnos može prema vlastitim preferencijama podesiti malim vijkom na kućištu slušalica.

Zvučna slika je prostrana više u dubinu nego u širinu (i inače karakteristika Sennheiserovih slušalica) dajući osjećaj trodimenzionalnosti i omogućavajući dobru separaciju između pojedinih instrumenata. Iako smještaj pojedinih instrumenata nije kirurški precizan, ostavlja dobar dojam unutar prostrane zvučne slike.

Na kraju, IE 80S su se u godinu dana upotrebe pokazale svestranim pratiteljem u raznim situacijama. Kvaliteta izrade je odlična, te nema vidljivih znakova trošenja na kabelu ili konektoru. Podjednako je dobra reprodukcija svih vrsta glazbe, kao i filmova sa Netflix-a ili neke druge platforme. Ukupan zvučni potpis 80S-ovki je topao, opušten, uz dobro kontroliran bas, detaljne srednje i visoke tonove.

